

již tím nějakého subj. práva st-lova, a nemůže pak právem st-l tvrditi, že z tohoto důvodu jest nař. rozhodnutí nezákonné.

Pokud st-l pokládá se býti dotčen ve svých právech tím, že nař. rozhodnutí nereagovalo na odvolání, jímž se st-l domáhal odbytného dle ustanovení služ. knihy B - 14, nelze výtku st-lovu uznati z pro nějž by nař. rozhodnutí bylo označiti za vadné, když skutečností, že v nař. rozhodnutí posuzován jest nárok st-lův s hlediska pozdějšího předpisu o odbytném déle sloužících poddůstojníků, dal žal. úřad dostatečně na jevo, že dle předpisů služ. knihy B - 14 nárok st-lův posuzován býti nemůže.

Slušelo proto stížnost, jež nevznáší případné námitky, že nárok na odbytné přísluší st-li dle předpisu, jehož se žal. úřad dovolal, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6799.

Učitelstvo (Podk. Rus): * Ustanovenými »za býv. vlády uherské« na území Podk. Rusi ve smyslu § 2, odst. 1 vlád. nař. č. 226/23 pokládati lze jen ty osoby učitelské, které byly ustanoveny za vlády býv. království uherského do dne 28. října 1918.

(Nález ze dne 17. října 1927 č. 20.634).

V ě c: Arnošt D. v K. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran úpravy služebního poměru podle vl. nař. č. 226/1923.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Stěžující si býv. uher. učitel státní, propuštěný čsl. vládou po okupaci karpatoruského území, jenž byl ustanoven před převratem býv. uher. vládou při ludové škole ve V. v župě Sárišské na Slov., byl výnosem pomocného inspektora ve V. z 5. února 1919 na základě rozhodnutí uher. min. ustanoven při ludové škole v K. (na území Podk. Rusi). Jeho žádost za úpravu služ. poměru podle vl. nař. č. 226/1923, podanou dne 2. února 1924 u civ. správy Podk. Rusi, zamítl školský odbor civ. správy Podk. Rusi výnosem z 27. září 1922 z důvodu, že se vl. nař. z 29. listopadu 1923 č. 226 Sb. nevztahuje na st-le, pokud se týče Podk. Rusi, neboť přidělení do K. stalo se až za vlády Károlyovy v Uhrách a bylo provedeno jen od škol. inspektora.

St-l se po té dne 29. listopadu 1924 obrátil se svou žádostí přímo na min. škol., kteréž nař. výnosem žádost zamítlo se zřením k ustanovení 1. odst. §u 2, a k §u 4 vl. nař. č. 226/23, neboť žadatel, který byl za býv. uher. vlády ustanoven státním učitelem na území nynějšího Slov., byl podle 1. odst. §u 2 cit. vlád. nař. povinen předložiti v ustanovené lhůtě žádost u min. pro Slov., což však neučinil. Na věci nic nemění žádost, kterou předložil v ustanovené lhůtě školskému odboru civ. správy Podk. Rusi, protože na území Podk. Rusi nebyl ustanoven státním učitelem ani přede dnem 28. října 1918 uher. min.-em nebo jeho orgány, ani od tohoto dne úřady čsl. republiky.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — — — — —

Stížnost namítá, že úřad měl vycházeti z názoru, že st-lovým služebním místem bylo místo položené na území Podk. Rusi, takže žádost

podle vl. nař. č. 226/23 podati slušelo u civ. správy Podk. Rusi v Užhorodě, jak st-1 ve stanovené lhůtě též učinil a tak splnil podmínku pro úpravu svého služ. poměru podle vl. nař. č. 226/1923. Stížnost, poukazujíc na st-lovo dosazení maďarskou vládou po dni 28. října 1918 na místo v území Podk. Rusi, tím implicitně tvrdí, že názor svrchu již tvrzený platí i pro případ, že k jmenování vládou maďarskou došlo teprve po dni 28. října 1918.

Než s tímto nazíráním stížnosti nelze souhlasiti, přihlížejíc jednak k ustanovení (1) odstavec Šu 2 vl. nař. č. 226/1923, které praví, že příslušné žádosti za trvalé ustanovení podati sluší do 60 dnů ode dne, kdy nařízení nabude účinnosti (13. prosince 1923), podle toho, na kterém území byly ustanoveny za býv. vlády uherské, buď u min. pro Slov. v Bratislavě nebo u civ. správy Podk. Rusi v Užhorodě, jednak k tomu, že býv. uherskou vládou na území Podk. Rusi, jež nyní patří k čsl. republice, jeví se s hlediska čsl. státu toliko vláda býv. království Uherského v jeho celkových místních mezích do dne 28. října 1918. Tomu nasvědčuje i ustanovení Šu 6 zák. 269/1920, dovolávaného Šem 6 vl. nař. 226/1923, podle kteréhož ustanovení jsou pro vyměření pense směrodatnými býv. zákony uherské, platné dne 28. října 1918. Z toho plyne, že může býti pokládán za ustanovena po rozumu cit. odst. (1) Šu 2 býv. uher. vládou na území nynější Podk. Rusi toliko ten, kdo takto byl ustanoven přede dnem 28. října 1918, a že tedy, kdo tam byl ustanoven teprve popřevratovou vládou maďarskou, nespadá do kategorie zaměstnanců ustanovených býv. uher. vládou na území nynější Podk. Rusi.

Č. 6800.

Školství: I. * Místní školní rada nemá právního nároku na zavedení jazyka čsl. jako předmětu nepovinného na škole obecné s vyučovacím jazykem německým po rozumu § 1 č. 2 zák. č. 226/22. — II. * Zavedení jazyka čsl. jakožto předmětu nepovinného na škole obecné s vyučovacím jazykem německým podle § 1 č. 2 zák. č. 226/22 není podmíněno souhlasem vydržovatelů školy.

(Nález ze dne 17. října 1927 č. 20.636.)

V ě c : Místní školní rada v D. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zavedení nepovinného vyučování češtině na německé škole.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Výnosem z 13. prosince 1924 odepřela zšr v Praze vyhověti žádosti stěžující si mšr-y o zavedení nepovinného vyučování češtině na obecné škole tamtéž, poněvadž zsv v Praze vzhledem k tomu, že není k dispozici žádný učitel kvalifikovaný a že škola, o niž jde, jest toliko dvoutřídní, s tím nesouhlasí. St-lčino odvolání zamítlo min. škol. nař. rozhodnutím z důvodů rozhodnutí zšr-y.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Zákon z 13. července 1922 č. 226 Sb., jímž se mění a doplňují zákony o školách obecných a občanských, stanoví v (2) bodu Šu 1, že